

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

14. února 2019(*)

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 143 odst. 1 písm. d) – Osvobození od DPH při dovozu – Dovoz s následným přemístěním zboží uvnitř Společenství – Následné dodání zboží uvnitř Společenství – Daňový únik – Odepření osvobození od daně – Podmínky“

Ve věci C-531/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr, Rakousko) ze dne 29. června 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 8. září 2017, v řízení

Vetsch Int. Transporte GmbH

za přítomnosti:

Zollamt Feldkirch Wolfurt,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení K. Jürimäe (zpravodajka), předsedkyně senátu, E. Juhász a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. června 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Vetsch Int. Transporte GmbH P. Csoklichem, Rechtsanwalt,
- za Zollamt Feldkirch Wolfurt G. Koflerem, jako zmocněncem,
- za rakouskou vládu F. Koppensteinerem, jakož i D. Schwab a C. Pesendorfer, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu M. Tassopoulou a G. Papadaki, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi B.-R. Killmannem a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 6. září 2018,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 143 písm. d) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“) a čl. 143 odst. 1 písm. d) této směrnice, ve znění směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 25. června 2009 (Úř. věst. 2009, L 175, s. 12) (dále jen „pozměněná směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností Vetsch Int. Transporte GmbH (dále jen „společnost Vetsch“) a Zollamt Feldkirch Wolfurt (celní úřad ve Feldkirch Wolfurt, Rakousko) (dále jen „celní úřad“) ve věci týkající se osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH) při dovozech zboží pocházejícího ze Švýcarska do Rakouska za účelem jeho přemístění do Bulharska.

Právní rámec

Unijní právo

3 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že prohlášení o propuštění do volného oběhu dotčená ve věci v povodním řízení byla podána v období od 10. prosince 2010 do 5. července 2011. Vzhledem k tomu, že směrnice o DPH byla změněna zejména směrnicí 2009/69, lhůta k jejímuž provedení uplynula dne 1. ledna 2011, jsou ve věci v povodním řízení použitelná ustanovení směrnice o DPH i ustanovení pozměněné směrnice o DPH.

Směrnice o DPH

4 Článek 2 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

[...]

d) dovoz zboží.“

5 Článek 17 odst. 1 první pododstavec této směrnice zní následovně:

„Za dodání zboží za úplatu se považuje přemístění zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, touto osobou do jiného členského státu.“

6 Článek 138 uvedené směrnice stanoví:

„1. Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř [Evropské unie], prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečněné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

2. Kromě dodání podle odstavce 1 osvobodí členské státy od daně tato plnění:

[...]

c) dodání zboží spočívající v jeho přemístění do jiného členského státu, která by byla osvobozena od daně podle odstavce 1 a písmen a) a b) tohoto odstavce, kdyby se uskutečnila pro jinou osobu povinnou k dani.“

7 ?lánek 143 téže sm?rnice stanoví:

„?lenské státy osvobodí od dan? tato pln?ní:

[...]

d) dovoz zboží, které bylo odesláno nebo p?epraveno z t?etího území nebo t?etí zem? do jiného ?lenského státu než do státu ukon?ení odeslání nebo p?epravy zboží, je-li dodání tohoto zboží dovozcem ur?eným nebo uznaným za osobu povinnou odvést da? podle ?lánku 201 osvobozeno od dan? podle ?lánku 138;

[...]“

8 ?lánek 201 sm?rnice o DPH stanoví:

„P?i dovozu je povinna odvést [DPH] osoba nebo osoby, které za osoby povinné odvést da? ur?í nebo uzná ?lenský stát dovozu.“

Pozm?n?ná sm?rnice o DPH

9 ?lánek 2 odst. 1 písm. d), jakož i ?lánky 138 a 201 pozm?nné sm?rnice o DPH jsou totožného zn?ní, jako je zn?ní odpovídajících ?lánek? sm?rnice o DPH. Naproti tomu ?lánek 143 pozm?nné sm?rnice o DPH stanoví:

„1. ?lenské státy osvobodí od dan? tato pln?ní:

[...]

d) dovoz zboží, které bylo odesláno nebo p?epraveno z t?etího území nebo t?etí zem? do jiného ?lenského státu než do státu ukon?ení odeslání nebo p?epravy zboží, je-li dodání tohoto zboží dovozcem ur?eným nebo uznaným za osobu povinnou odvést da? podle ?lánku 201 osvobozeno od dan? podle ?lánku 138;

[...]

2. Osvobození od dan? stanovené v odst. 1 písm. d) se použije v p?ípadech, kdy po dovozu zboží následuje dodání zboží osvobozené podle ?l. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c), pouze pokud dovozce v okamžiku dovozu poskytl p?íslušným orgán?m ?lenského státu dovozu alespo? tyto informace:

a) své identifika?ní ?íslo pro DPH vydané v ?lenském stát? dovozu nebo identifika?ní ?íslo pro DPH svého da?ového zástupce povinného odvést DPH vydané v ?lenském stát? dovozu;

b) identifika?ní ?íslo pro DPH po?izovatele, jemuž má být zboží dodáno podle ?l. 138 odst. 1, vydané v jiném ?lenském stát? nebo své vlastní identifika?ní ?íslo pro DPH vydané v ?lenském stát? ukon?ení odeslání nebo p?epravy zboží, má-li toto zboží být p?emíst?no podle ?l. 138 odst. 2 písm. c);

c) podklady dokazující, že dovezené zboží je ur?eno k p?eprav? nebo odeslání z ?lenského státu dovozu do jiného ?lenského státu.

?lenské státy však mohou stanovit, že podklady uvedené v písmenu c) se p?íslušným orgán?m poskytují pouze na vyžádání.“

Rakouské právo

10 Podle ustanovení § 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy obsahující ustanovení o vnitřním trhu Umsatzsteuergesetz 1994 (zákon o dani z obrátu z roku 1994, dále jen „UStG 1994“) „je od daňové povinnosti osvobozen dovoz zboží, které deklarant za ne ihned po jeho dovezení používat za účelem jeho dodání uvnitř Společenství; deklarant musí prokázat splnění podmínek stanovených v ustanovení § 7 této přílohy UStG 1994 pomocí účetních dokladů. Osvobození od daně se použije, jen pokud následné dodání uvnitř Společenství uskuteční osoba, pro jejíž podnik bylo předmětné zboží dovezeno“.

11 V souladu s ustanovením § 26 odst. 1 UStG 1994 se DPH při dovozu přiměně řídí celními předpisy.

12 Podle ustanovení § 71a Zollrechts-Durchführungsgesetz (zákon provádějící celní právo) je v případě osvobození od DPH při dovozu podle ustanovení § 6 odst. 3 přílohy obsahující ustanovení o vnitřním trhu UStG 1994 při dovozu povinen odvést DPH vznikající podle čl. 204 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. června 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úč. vst. 1992, L 302, s. 1, dále jen „celní kodex“), též deklarant, pokud již není považován za dlužníka podle čl. 204 odst. 3 celního kodexu.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 Vetsch je rakouská společnost s ručením omezeným provozující dopravu.

14 V období od 10. prosince 2010 do 5. července 2011 tato společnost podala u celního úřadu jakožto nepřímý zástupce dvou společností se sídlem v Bulharsku, K a B, prohlášení o propuštění zboží dovezeného ze Švýcarska do volného oběhu. V rámci těchto prohlášení společnost Vetsch požádala o osvobození od daně uvedené v ustanovení § 6 odst. 3 přílohy obsahující ustanovení o vnitřním trhu UStG 1994, přičemž za tímto účelem uvedla kód „celní režim 42“. Dotyčné zboží bylo následně propuštěno do volného oběhu s osvobozením od DPH při dovozu.

15 Rozhodnutím ze dne 6. září 2011 však celní úřad požádal společnost Vetsch, aby za dotčené zboží uhradila DPH při dovozu v souladu s čl. 204 odst. 1 celního kodexu, a to z důvodu, že podmínky pro osvobození od daně požadované v uvedených prohlášeních nebyly splněny. Společnost Vetsch se tedy stala osobou povinnou odvést DPH. Dne 31. ledna 2012 celní úřad zamítl stížnost, kterou společnost Vetsch podala proti tomuto rozhodnutí.

16 Společnost Vetsch podala proti zamítavému rozhodnutí celního úřadu žalobu k Bundesfinanzgericht (Spolkový finanční soud, Rakousko), která byla rozhodnutím ze dne 30. března 2016 zamítnuta jako neopodstatněná.

17 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že tento soud měl za prokázané, že prodávající zboží dotčeného ve věci v původním řízení převedl na bulharské příjemce právo s tímto zbožím nakládat v okamžiku, kdy se nacházelo ve Švýcarsku, to znamená před jeho proclením v Rakousku. Podle něj není prokázáno, že tyto příjemci toto právo pozbyli v Bulharsku. Uvedení příjemci sice vykazali pořízení uvedeného zboží uvnitř Společenství, ale odpovídají za daňový únik v tomto členském státě, když neoprávněně prohlásili, že v rámci Společenství uskutečnil dodávku dotčeného zboží osvobozenou od daně ve prospěch společnosti Vetsch.

18 Společnost Vetsch podala proti rozhodnutí Bundesfinanzgericht (Spolkový finanční soud) opravný prostředek „Revision“ k předkládajícímu soudu.

19 Předkládající soud blíže uvádí, že podle rakouského práva je třeba DPH při dovozu odvést

v případě, že podmínka osvobození od daní související s přemístěním zboží v návaznosti na dovoz do Rakouska uvedená v čl. 138 odst. 2 písm. c) směrnice o DPH splněna není. V tomto případě vnitrostátní právo stanoví, že dlužníkem této daně je osoba, která musí tuto podmínku dodržet, a sice v daném případě dotčení bulharští příjemci, které společnost Vetsch nepřímo zastupuje. Ve věci v původním řízení se však má za to, že společnost Vetsch je společnou a nerozdílnou dlužníkem uvedené daně.

20 Podle tohoto soudu osvobození od DPH při dovozu podle čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH závisí na otázce, zda je přemístění zboží uvnitř Společenství osvobozeno od daně podle čl. 138 odst. 2 písm. c) směrnice o DPH.

21 Tento soud v tomto ohledu uvádí, že Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud) měl za to, že podmínky umožňující přiznání takového osvobození od daně splněny nejsou, když vycházel z judikatury Soudního dvora, podle níž je třeba nárok na osvobození od DPH na základě čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH odepřít osobě povinné k dani, jestliže se tato osoba dopustila daňového úniku nebo jestliže věděla nebo měla vědět, že plátní, které uskutečnila, bylo součástí daňového úniku, jehož se dopustil pořizovatel, a že nepřijala veškerá opatření, která po ní mohla být rozumně požadována k zabránění tomuto úniku. Soudní dvůr v tomto ohledu přemístění zboží uvnitř Společenství postavil na rovné dodání zboží uvnitř Společenství.

22 Podle názoru předkládajícího soudu se judikatura Soudního dvora týkala situací, v nichž se únik týkal plátní, které je předmětem odpotu, osvobození nebo vrácení DPH anebo plátní uskutečněného před nebo po tomto úniku. Okolnosti věci v původním řízení se však liší od okolností, za nichž byly vydány tyto precedenty.

23 Předkládající soud uvádí, že Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud) konstatoval, že oba bulharské podniky, o jejichž přemístění zboží uvnitř Společenství se jedná, podaly daňová přiznání, na nichž uvedly pořízení zboží uvnitř Společenství v Bulharsku. K daňovému úniku došlo až v pozdější fázi plátní, a to v rámci prohlášení o novém dodání dotčeného zboží v rámci Společenství, které tyto podniky uskutečnily, jehož předmětem byl jejich opětný prodej společnosti Vetsch. Uvedené podniky toto dodání zboží uvnitř Společenství neoprávněně osvobodily od daně. Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud) své rozhodnutí založil na předpokladu, že k uvedenému dodání zboží nedošlo. Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud) měl za to, že však nebylo prokázáno, že tytéž podniky měly již ke dni přemístění uvedeného zboží uvnitř Společenství do Bulharska v úmyslu dopustit se úniku týkajícího se pozdějšího plátní týkajícího se tohoto zboží.

24 Podle předkládajícího soudu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že nárok na odpot nebo na osvobození od DPH z titulu dodání zboží uvnitř Společenství musí být odepřen v případě, kdy se daňového úniku dopustila samotná osoba povinná k dani.

25 V tomto ohledu uvádí, že se tato judikatura týká nejen osoby povinné k dani, která se dopustila daňového úniku, ale rovněž osoby povinné k dani, která věděla nebo měla vědět, že plátní, které uskutečnila, bylo součástí daňového úniku, jehož se dopustil dodavatel nebo jiný hospodářský subjekt působící v dodavatelském řetězci ve smru na vstupu nebo na výstupu.

26 Táže se tak na relevanci této judikatury v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, v rozsahu, v němž k dotčenému úniku došlo až v pozdější fázi dodavatelského řetězce, který následoval po dotčeném přemístění zboží uvnitř Společenství a po pořízení zboží uvnitř Společenství následujícím po tomto přemístění.

27 Za těchto podmínek se Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr, Rakousko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být osvobození od daně podle článku 138 směrnice [o DPH] v případě přemístění zboží uvnitř Společenství z určitého členského státu odepřeno, pokud osoba povinná k dani, která toto přemístění zboží do jiného členského státu provádí, v jiném členském státě sice přizná pořízení zboží uvnitř Společenství, které s přemístěním uvnitř Společenství souvisí, avšak při pozdějším zdanitelném plnění, které se s tímto zbožím uskuteční v jiném členském státě, se dopustí daňového úniku tím, že neoprávněně přizná od daně osvobozené dodání uvnitř Společenství z tohoto jiného členského státu?

2) Je pro zodpovězení první otázky relevantní, zda osoba povinná k dani pojala již v době přemístění zboží uvnitř Společenství úmysl, že se v souvislosti s pozdějším plněním, jehož předmětem bude toto zboží, dopustí daňového úniku?“

K předběžným otázkám

K první otázce

28 Úvodem je třeba konstatovat, že první otázka se týká osvobození od DPH podle článku 138 směrnice o DPH. Z údajů obsažených v předkládacím rozhodnutí však vyplývá, že se předkládající soud snaží zjistit, zda je třeba v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, odepřít osvobození od DPH, které se vztahuje na dovoz zboží ze země do některého členského státu, jenž splňuje podmínky stanovené v čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a v čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH, jestliže bylo toto zboží následně přemístěno do jiného členského státu pro osobu, která se dopustila úniku v návaznosti na toto přemístění prostřednictvím uvedeného zboží.

29 S ohledem na předcházející úvahy je třeba mít za to, že podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že osvobození od DPH při dovozu, uvedené v těchto ustanoveních, musí být odepřeno dovozci určenému nebo uznanému za osobu povinnou odvést tuto daň ve smyslu článku 201 této směrnice, jestliže se příjemce přemístění zboží uvnitř Společenství následujícího po tomto dovozu dopustí úniku týkajícího se plnění časově následujícího po tomto přemístění, který s uvedeným přemístěním nesouvisí.

30 Na základě čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH členské státy osvobodí od daně dovoz zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno z určitého území nebo země do jiného členského státu než do státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je-li dodání tohoto zboží dovozcem určeným nebo uznaným za osobu povinnou odvést daň podle článku 201 této směrnice osvobozeno od daně podle článku 138 uvedené směrnice.

31 Jak již Soudní dvůr rozhodl, osvobození od DPH při dovozu tedy závisí na tom, zda dovozce následně zboží dodá uvnitř Společenství, při němž toto dodání musí být samo osvobozeno na základě článku 138 směrnice o DPH, takže závisí na splnění hmotněprávních podmínek stanovených v tomto článku (rozsudek ze dne 20. června 2018, Enteco Baltic, C-108/17, EU:C:2018:473, bod 47). Totéž platí, pokud jako v projednávané věci dodání zboží spočívá v přemístění zboží do jiného členského státu.

32 Článek 138 odst. 1 této směrnice stanoví, že členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Unie, prodávajícím nebo

pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečně pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží. V souladu s čl. 138 odst. 2 písm. c) uvedené směrnice kromě dodání podle odstavce 1 téže směrnice osvobodí členské státy od daně dodání zboží spočívající v jeho přemístění do jiného členského státu, která by byla osvobozena od daně zejména podle uvedeného odstavce 1, kdyby se uskutečnila pro osobu povinnou k dani.

33 Pro účely osvobození od DPH je přemístění zboží v rámci Společenství, definované v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci směrnice o DPH jako přemístění zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, touto osobou do jiného členského státu, postaveno na rovné zejména dodání zboží uvnitř Společenství, jehož osvobození od DPH je upraveno v článku 138 této směrnice [pokud jde o odpovídající ustanovení šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1), viz rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 29].

34 V projednávaném případě je přitom s ohledem na údaje poskytnuté předkládajícím soudem třeba mít za to, s výhradou ověření tohoto soudu, že přemístění zboží uvnitř Společenství dotčené ve věci v původním řízení splňuje podmínky stanovené v článku 138 směrnice o DPH, na což odkazuje čl. 143 písm. d) této směrnice a čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH.

35 Kromě toho z předkládacího rozhodnutí nevyplývá žádná skutečnost, která by umožnila mít za to, že dovoz zboží dotčený ve věci v původním řízení nesplňuje ostatní podmínky pro osvobození od DPH při dovozu, stanovené v obou posledně uvedených ustanoveních zmíněných v předcházejícím bodě tohoto rozsudku.

36 Je proto třeba vycházet z předpokladu, že dovoz zboží dotčený ve věci v původním řízení splňuje podmínky pro osvobození od DPH při dovozu stanovené v čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a v čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH.

37 Předkládající soud si nicméně klade otázku ohledně dopadu podvodného plnění uskutečněného v rámci dodání zboží uvnitř Společenství po tomto dovozu a následném přemístění, na nárok na přiznání dotčených osvobození od DPH. Tento soud však nevznáší žádné pochybnosti, pokud jde o legalitu dovozu a přemístění, které předcházely dodání zboží uvnitř Společenství, jehož se týká daňový únik.

38 Jak přitom uvedla Komise ve svém vyjádření předloženém Soudnímu dvoru, v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, je třeba mít za to, že dovoz s následným přemístěním zboží v rámci Společenství na straně jedné a dodání zboží uvnitř Společenství, jehož se týkal únik, na straně druhé jsou vzájemně nezávislými plněními.

39 Je totiž třeba konstatovat, že čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH ve skutečnosti zahrnují dvojí osvobození od daně, a sice první osvobození od DPH, které je v souladu s článkem 201 směrnice o DPH třeba obvykle přiznat při dovozu, a druhé osvobození od daně z titulu dodání nebo přemístění zboží uvnitř Společenství, které následovalo po tomto dovozu.

40 Jsou-li tedy splněny podmínky stanovené v čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a v čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměněné směrnice o DPH, DPH týkající se zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno ze třetí země do Unie, je třeba odvést v zásadě poprvé nikoli v členském státě, na jehož území bylo nejprve dovozeno, ale v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Jak zdůraznila generální advokátka v bodě 53 svého stanoviska, tato ustanovení sledují cíl

zjednodušení, jehož účelem je usnadnit přeshraniční obchod tím, že v důsledku osvobození dovozu od daně nebude nutné uplatňovat nárok na odpočet DPH při dovozu, který by byl jinak poznán.

41 V takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, ve které k dotčenému úniku došlo v Bulharsku v rámci dodání zboží uvnitř Společenství z tohoto členského státu, přísluší bulharským orgánům, aby odepřely nárok na osvobození od DPH týkající se tohoto dodání.

42 Vzhledem k tomu, že je prokázáno, že se tento únik netýká umístění, na němž závisí poskytnutí osvobození od DPH při dovozu, které je stanoveno v čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a v čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměňené směrnice o DPH, toto osvobození od daně nemůže být odepřeno dovozci určenému nebo uznanému za osobu povinnou odvést tuto daň ve smyslu článku 201 této směrnice v situaci, kdy, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, žádná skutečnost neumožňuje mít za to, že dovozce věděl nebo měl vědět o tom, že toto dodání následující po dovozu bylo součástí úniku, jehož se dopustili bulharští příjemci.

43 S ohledem na všechny předcházející skutečnosti je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 143 písm. d) směrnice o DPH a čl. 143 odst. 1 písm. d) pozměňené směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že osvobození od DPH při dovozu, uvedené v těchto ustanoveních, nesmí být odepřeno dovozci určenému nebo uznanému za osobu povinnou odvést tuto daň ve smyslu článku 201 směrnice o DPH v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy se jednak příjemce umístění zboží uvnitř Společenství následujícího po tomto dovozu dopustí úniku týkajícího se plnění zásov následujícího po tomto umístění, který s uvedeným umístěním nesouvisí, a jednak žádná skutečnost neumožňuje mít za to, že dovozce věděl nebo měl vědět o tom, že toto pozdější plnění bylo součástí úniku, jehož se dopustil příjemce.

Ke druhé otázce

44 Podstatou druhé otázky předkládacího soudu je, jaký by mohla mít s ohledem na odpověď, kterou je třeba podat na jeho první otázku, dopad okolnost, že příjemce umístěného zboží pojal již v době umístění zboží uvnitř Společenství úmysl, že se v souvislosti s pozdějším plněním, jehož předmětem bude toto zboží, dopustí daňového úniku.

45 Z předkládacího rozhodnutí výslovně vyplývá, že v projednávané věci takový úmysl prokázán nebyl. Za těchto podmínek je tato otázka, která má hypotetickou povahu, nepřípustná.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládacím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 143 písm. d) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a čl. 143 odst. 1 písm. d) této směrnice, ve znění směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 25. června 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že osvobození od daně z přidané hodnoty při dovozu, uvedené v těchto ustanoveních, nesmí být odepřeno dovozci určenému nebo uznanému za osobu povinnou odvést tuto daň ve smyslu článku 201 směrnice 2006/112 v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy se jednak příjemce umístění zboží uvnitř Společenství následujícího po tomto dovozu dopustí úniku týkajícího se plnění zásov následujícího po tomto umístění, který s uvedeným umístěním nesouvisí, a jednak žádná skutečnost

neumožňuje mít za to, že dovozce věděl nebo měl vědět o tom, že toto pozdější plnění bylo součástí úniku, jehož se dopustil příjemce.

Podpisy.

* Jednací jazyk: němčina.